

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1545

Vragen van de leden **Fritsma** en **De Mos** (beiden PVV) aan de minister voor Wonen, Wijken en Integratie en de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat over *het bericht* «Allochtonen: «Fietsen is niet cool»». (Ingezonden 13 januari 2010)

1

Bent u bekend met het bericht «Allochtonen: «Fietsen is niet cool»»?¹

2

Deelt u de mening dat het ieders eigen verantwoordelijkheid is of hij of zij wel of geen gebruik maakt van de fiets? Zo ja, waarom wordt belastinggeld dan uitgegeven aan een campagne dat meer mensen moet laten fietsen?

3

Kunt u uiteenzetten hoeveel geld er wordt besteed om allochtonen te leren en/of te laten fietsen? Zo nee, waarom niet?

4

Deelt u de mening dat het triest is dat veel allochtonen niets moeten hebben van het Nederlandse gebruik om veel te fietsen? Wat zegt dit volgens u over de (on)wil om zich aan onze samenleving aan te passen?

¹ Spits, 12 januari 2010
http://www.spitsnieuws.nl/archives/binnenland/2010/01/fietsen_is_niet_cool.html

Antwoord

Antwoord van minister **Van der Laan** (Wonen, Wijken en Integratie), mede namens de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat (ontvangen 9 februari 2010)

1

Ja.

2

Natuurlijk kan iedere burger zelf kiezen welk vervoermiddel hij of zij gebruikt. Dat neemt niet weg dat het verschillende voordelen heeft om het fietsgebruik te stimuleren. De reden dat het ministerie van Verkeer en Waterstaat de campagne «Heel Nederland Fietst» van de Fietzersbond en het Nederlands Instituut voor Sport en Beweging steunt, ligt vooral in het bevorderen van het fietsgebruik in het woonwerkverkeer. Als meer mensen voor korte woonwerkafstanden voor de fiets kiezen dan heeft dat positieve effecten op de bereikbaarheid en de doorstroming van het noodzakelijke autoverkeer. Daarnaast draagt meer fietsen bij aan het verminderen van bewegingsarmoede (dat tot hoge kosten leidt in de gezondheidszorg) en de uitstoot van schadelijke gassen zoals CO₂.

3

Bij het geven van fietslessen gaat het veelal om initiatieven op lokaal

niveau of zelfs op wijkniveau. Ook worden de fietslessen aangeboden door een groot aantal verschillende organisaties zoals buurthuizen, wijkcentra, vrouwencentra en welzijnsorganisaties. In veel gevallen wordt gewerkt met vrijwilligers en moeten de cursisten ook betalen voor de lessen. Er bestaat geen integraal overzicht van al deze lokale initiatieven en van de eventuele gemeentelijke subsidies die zij krijgen. Campagnes zoals «Heel Nederland Fietst» en andere beleidsmaatregelen om mensen te stimuleren meer te fietsen zijn niet specifiek op een bepaalde doelgroep gericht, maar richten zich op iedereen die (vaker) de fiets kan pakken. Het ministerie van VROM heeft in het kader van de stimuleringsregeling Ruimte voor Contact twee projecten gefinancierd waarin het geven van fietslessen de primaire methode was om interetnisch contact te realiseren. Resultaat van de projecten was dat oude en nieuwe Nederlanders in de verschillende steden met elkaar in contact zijn gekomen door middel van het gezamenlijk (leren) fietsen.

4

In Nederland leren de meeste kinderen al vroeg fietsen en wordt de

fiets veel in het dagelijks leven gebruikt. Mensen die niet in Nederland zijn geboren hebben dit in hun land van herkomst veelal niet meegekregen. Er hoeft geen sprake te zijn van onwil om te fietsen, maar van onbekendheid met de fiets. Ik vind het belangrijk dat ook nieuwe Nederlanders leren fietsen en de fiets zien als een aantrekkelijk vervoermiddel. Niet alleen omdat fietsen een oer-Nederlands gebruik is, maar vooral vanwege de redenen genoemd bij de beantwoording van vraag 2. Ik vind het niet alleen belangrijk voor nieuwe Nederlanders om meer te fietsen, maar ik vind dat belangrijk voor iedere Nederlander. Campagnes als «Heel Nederland Fietst» dragen bij aan het vergroten van de bekendheid met de fiets als praktisch vervoermiddel.